

et bestemt Forslag derom gjøres. Dersom det fremdeles er Meningen, at Sagen skal tilbagegives til Prøvelse af Udvalget; maa ogsaa derom fremsættes et bestemt Forslag, som da iøvrigt kan formuleres paa en af to Maader, af hvilke man maa vælge enten den ene eller den anden. Enten kan det nemlig gjøres paa den Maade, at Udvalget eller nogen af Thingets Medlemmer foreslaaer, at 1ste Behandling udsættes, for at Sagen kan gaae tilbage til fornyet Prøvelse i Udvalget, hvorefter det da vil staae til Udvalget selv at tilkalde flere Medlemmer, eller til Thinget, efter Forslag fra et eller andet Medlems Side, at bestemme, at Udvalgets Medlemmers Antal skal forøges, eller 1ste Behandling kan tilendebringes, og derefter — saafremt Thinget ikke nægter Sagen Overgang til 2den Behandling, thi da er Sagen afgjort, — Forslag fremkomme fra Udvalgets Side om at tilkalde nye Medlemmer til at deeltage i Forhandlingerne i Udvalget, eller ogsaa Udvalget forstærkes ved Forslag og Beslutning fra Thingets Side. Men, hvilken af disse Fremgangsmaader man end maatte ville vælge, er det nødvendigt, at der gjøres et bestemt Forslag enten af Udvalget eller et af Thingets Medlemmer. Jeg maa derhos tilføie, at hvis Meningen er, at 1ste Behandling skal udsættes, for at Sagen kan undergives en fornyet Prøvelse, eller for at nye Medlemmer kunne blive kaldte til at tage Deel i denne Overveelse, da er dette et formelt Spørgsmaal, som altsaa maa være afgjort, forinden vi gaae videre ind paa Sagens Realitet, idet denne derefter bliver Gjenstand for den nye fortsatte 1ste Behandling, som vil finde Sted, saafremt Thinget maatte beslutte en saadan Udsættelse. Jeg skal saaledes afvente, om der enten fra Udvalgets eller fra noget af Thingets Medlemmers Side gjøres noget bestemt Forslag enten i den ene eller den anden Retning.

Unsgaard: Den høitærede Finantsminister har vistnok fuldkommen Ret, naar han har sagt, at det, hvad den sidste Deel af Forslaget angaaer, er af stor Vigtighed, at man kommer paa det Rene med, om den Eiendom, hvormed her er Spørgsmaal, er overladt de Bedkommende til virkelig Eiendom med Tilbagefalds-

ret, eller om det ikke snarere maa henføres til at være en Brugsret. Den ærede Minister har været saa god at lade mig see Skjødet paa Eiendommen, og jeg har ved flygtigt at læse det igjennem fundet, at der kan være megen Tvivl i saa Henseende. Da den første Deel af Skjødet, som angaaer Overdragelsen, er temmelig kort, skal jeg, skøndt det vist vil være vanffeligt for den ærede Forsamling deraf at komme til en endelig Mening derom, tillade mig at oplæse den; den lyder saaledes:

„Vi Frederik den Femte etc., Gjøre Alle vitterligt: At vi saavel ved Allernaadigst Befaling af 3. Mai 1758, som allernaadigste Resolution af 16. Januar indeværende Aar (1759) og denne Dags Dato, allernaadigst have skænket og overdraget, ligesom Vi og allernaadigst herved skænker, skøder og aldeles afstaaer fra Os og Vores Kongelige Arve-Successorer udi Regjeringen til Nicoloi Jacob Jeszen, Vores Kammertjener, og hans Arvinger den Os tilhørte og forhen til et Krudværk brugte Raadvaddaais Mølle, beliggende udi Vores Province Sjælland, Kjøbenhavns Amt og Gjentofte Sogn i Jagersborg Dyrehauge, anført udi Krigs Fordebogen for Kjøbenhavns District for 11 Edr. 5 Skp. 1 Fdk. 1 Alb. Møllestylds Hartkorn, for der et Fiilhuggeri med videre eller andre deslige for Landet nyttige Værker og Fabriker at anlægge og indrette, saa at han og de samt efterkommende Giere til anførte Brug skal og maa have, nyde og beholde, samt som de bedst veed, vil og kan efter Loven bruge og benytte sig af bemeldte Mølle og dens Tilhørende der befindtliche Bygninger, Indretninger og Redskaber, saaledes som samme ham af Vores Land=Stats Generalcommissariat den 6. Mai 1758, er foranstaltet overleveret, tilligemed Dam og Damsbund, Frihed i Henseende til bemeldte Fabriker for Contributioner af berørte 11 Edr. 5 Skp. 1 Fdk. 1 Alb. Møllestylds-Hartkorn, og Rettighed alene at maa fiske udi Mølle dammen og Aaen derfra til Stubbe-Mølle o. s. v.“ Det forekommer mig meget tvivlsomt, hvorledes disse Udtryk skulle forståes, og jeg er derfor med den høitærede Finantsminister aldeles enig i, at det vist vilde være gavnligt til Sagens endelige Af-